

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Blok tematyczny: Dla Babci, dla Dziadka

Temat dnia: Szkoła dziadków

Cele ogólne:

- słuchanie ze zrozumieniem,
- budowanie wypowiedzi na dany temat,
- głośne czytanie,
- znajomość centymetra,
- umiejętność mierzenia,
- planowanie przebiegu tygodnia,
- praca w programie graficznym.

Cele szczegółowe:

UCZEŃ:

- aktywnie słucha opowiadania nauczyciela o dawnej szkole,
- wypowiada się na temat szkoły swoich dziadków,
- wymienia podobieństwa i różnice w szkole dawnej i współczesnej,
- czyta tekst wyrazowo- obrazkowy,
- przepisuje wyrazy,
- poznaje centymetr,
- mierzy przedmioty za pomocą różnych miar,
- posługuje się linijką,
- szacuje odległość,
- planuje przebieg tygodnia,
- proponuje własne pomysły, argumentując je,
- tworzy obrazkowy plan tygodnia,
- docenia rolę babci i dziadka w swoim życiu,
- wie, kiedy dziadkowie mają swoje święto,
- aktywnie uczestniczy w zabawach grupowych,
- poznaje darmowy program graficzny „Mały malarz”,
- wykonuje rysunek w poznanym programie graficznym.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna lub rzutnik multimedialny, laptop, program graficzny „Mały malarz”, prezentacja multimedialna - „Szkoła mojego dziadka”, multimedialna gra matematyczna - „Miary”, ćwiczenie interaktywne - „Bukiety”, karta pracy, linijka, przybory szkolne.

Rodzaje aktywności dziecięcej: polonistyczna, matematyczna, społeczna z elementami przedsiębiorczości, komputerowa.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Przywitanie.

Uczniowie siedzą w siadzie skrzyżnym w rzędzie, jeden za drugim. Pierwszy uczeń odwraca się do drugiego i mówi: „Na dobry początek dnia przekazuje ci mój uśmiech. Podaj dalej”. Z uśmiechem podaje rączkę drugiemu uczniowi. Każdy uczeń powtarza, aż wszyscy uczniowie będą skierowani w przeciwną stronę niż na początku. Wtedy wstają, łapią się za ramiona (jeden za drugim) i maszerując mówią lub śpiewają: „To nie bajka, to nie sen, dzisiaj będzie piękny dzień”.

2. „Dla babci i dziadka” - wprowadzenie uczniów w projekt edukacyjny.

Już niedługo Dzień Babci i Dzień Dziadka.

Dzień Babci obchodzony jest co roku 21 stycznia, a Dzień Dziadka 22 stycznia.

W tym tygodniu wszystko będziemy robić z myślą o nich.

Co trzeba zrobić, że by wiedzieć kto i jakie ma obowiązki?

Zaplanujemy sobie dzisiaj cały tydzień tzn. ułożymy tygodniowy plan.

Jeśli będziemy się go trzymać zdążymy ze wszystkim na czas i nikt o niczym nie zapomni.

Jak wiecie w czwartek urządzimy przedstawienie oraz poczęstunek dla dziadków.

Co do tego czasu musimy zrobić?

Uczniowie mówią o własnych pomysłach. Nauczyciel porządkuje je, a uczniowie układają obrazkowy plan tygodnia wg instrukcji nauczyciela- karta pracy, ćwic. 1:

Dzisiaj (poniedziałek) będziemy uczyć się o szkole naszych dziadków (uczniowie rysują książkę).

Jutro (wtorek) nauczymy się piosenki, wykonamy dekorację na przedstawienie oraz upominek (uczniowie rysują nutki lub śpiewającego ucznia i kwiatka),

Pojutrze (środa) przygotujemy dla dziadków coś słodkiego oraz laurkę (uczniowie rysują ciastka i laurkę).

Ostatni dzień (czwartek) zaprosimy dziadków do szkoły i zaprezentujemy, co przygotowaliśmy (uczniowie rysują swoje uśmiechnięte buzie).

3. Szkoła naszych dziadków. Rozmowa na temat szkoły dawniej i dziś.

Czy wasi dziadkowie opowiadali wam o swojej szkole?

Jak wyglądała szkoła w czasach waszych dziadków?

Jakie są różnice między szkołą waszych dziadków, a waszą szkołą?

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

4. Prezentacja multimedialna - „Szkoła mojego dziadka”.

Kiedyś szkoła była skromna i wyglądał nieco inaczej. Sale lekcyjne były najczęściej koloru zielonego lub seledynowego. W klasach stały dwuosobowe ławki z miejscem na kałamarz. Dziadkowie pisali piórem maczany w atramencie. Do szkoły chodzili sześć razy w tygodniu- od poniedziałku do soboty. Panowała duża dyscyplina, karano biciem linijką po rękach i stawianiem do konta. Wszyscy uczniowie nosili granatowe mundurki. Dyżurny na przerwie nosił białoczerwoną opaskę na ramieniu.

5. Wypowiedzi uczniów na temat dawnej szkoły.

Jak wyglądała dawna szkoła?

Jakie zauważacie różnice między szkołą waszych dziadków a waszą?

Czym pisali dziadkowie?

Ile razy w tygodniu chodzono do szkoły?

6. Czytanie tekstu obrazkowo-wyrazowego.

Uczniowie czytają po cichu, a następnie na głos. Karta pracy, ćwic. 2.

7. Przepisywanie wyrazów.

Uczniowie przepisują w liniaturze wyrazy, zachowując estetykę pisma. Karta pracy, ćwic. 3.

8. Zajęcia w pracowni komputerowej.

Uczniowie przypominają zasadę bezpiecznego włączania i wyłączania komputera.

Utrwalają prawidłową wymowę wyrazów „włączać” i „wyłączać”.

Nauczyciel prezentuje uczniom darmowy program graficzny „Mały malarz” (do pobrania ze strony:

<http://www.dobreprogramy.pl/Maly-Malarz,Program,Windows,26567.html>

Zapoznanie uczniów z ikonką programu. Uczniowie uruchamiają program na swoich komputerach.

Nauczyciel prezentuje narzędzia programu.

9. Prezent dla babci i dziadka – praca w programie graficznym „Mały malarz”.

Pamiętacie, jakie prezenty mogli dostać babcia i dziadek od swoich wnucząt? (karta pracy, ćwic. 3).

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Narysujcie teraz jeden z nich (okulary, tulipany, korale, laurki, krawat, kokardy) lub inny prezent, który chcielibyście podarować swoim dziadkom.

Uczniowie wykonują rysunki.

Prezentacja wykonanych rysunków.

10. „Krok za krokiem”.

Zabawa związana z mierzeniem. Uczniowie stają przy jednej ścianie i mierzą długość lub szerokość sali krokami. Starają się robić jak największe kroki, aby było ich jak najmniej. Przeliczają je i porównują z innymi uczniami.

Ile kroków zrobiliście?

Dlaczego jedni zrobili mniej, a inni więcej kroków?

Czy długość sali się zmieniła?

11. Poznajemy centymetr.

Nauczyciel prezentuje linijkę. Przelicza od 0 do 20 (do długości linijki). Uczniowie wyjmują swoje linijki. Określają ile jest na niej liczb.

Zaczniemy liczyć razem. Zobaczmy, na czyjej linijce jest najwięcej liczb.

Te liczby na linijce oznaczają centymetry.

Od zera do jedynki jest jeden centymetr.

Od zera do dwójki- dwa centymetry itd.

Słowo „centymetr” zapisujemy w skrócie za pomocą dwóch liter „cm”.

12. Mierzenie przedmiotów za pomocą linijki.

Uczniowie mierzą ile centymetrów ma gumka, temperówka, piórnik. Podają długość w przybliżeniu do pełnych centymetrów.

13. Odczytywanie długości przedmiotów.

Uczniowie odczytują długość przedmiotów i zapisują ją obok przedmiotu. Karta pracy, ćwic. 4.

14. Ćwiczenie interaktywne (lub karta ćwiczenia interaktywnego) - „Bukiety”.

Uczniowie dopasowują odpowiednią liczbę (centymetrów) do długości odcinka (sznurka), jakiego każde dziecko użyło robiąc bukiet.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

15. Multimedialna gra matematyczna - „Miary.”

Dziecko łączy obrazki w pary: przedmiot o danej wysokości z linijką o wysokości danego przedmiotu, np. linijka o wysokości równej wysokości misia-miś.

16. Podsumowanie zajęć.

17. Zabawa na pożegnanie.

Uczniowie siedzą w siadzie skrzyżnym w rzędzie, jeden za drugim. Pierwszy uczeń odwraca się do drugiego i mówi: „Na dobry koniec dnia przekazuje ci mój uśmiech. Podaj dalej”. Z uśmiechem podaje rączkę drugiemu uczniowi. Każdy uczeń powtarza, aż wszyscy uczniowie będą skierowani w przeciwną stronę niż na początku. Wtedy wstają, łapią się za ramiona (jeden za drugim) i maszerując mówią lub śpiewają: „To nie bajka, to nie sen, dzisiaj był wspaniały dzień”.